

Plébániai Hírlevél

2020. július 26.
Évközi 17. vasárnap

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

A heti szentmisék rendje:

- Július 27 hétfő, Szent Charbell Makhlouf áldozópap, 7 óra: + Károly
- Július 28, kedd, 7 óra: Gyógyulásért
- Július 29, szerda, Szent Márta, 7 óra: + Szülők, nagyszülők, keresztszülők
- Július 30, csütörtök, Aranyszájú Szent Péter püspök és egyháztanító, 7 óra: Hálából
- Július 31, péntek, Layolai Szent Ignác, 7 óra
- Augusztus 1, szombat, Liguori Szent Alfonz Mária püspök és egyháztanító, 7 óra: + Lajos testvér (+2.évf.)
- Augusztusa 2, Évközi 18. vasárnap
- 7 óra: + Élő család
- 8.30 óra (Bazita): + László György és László István és + Baranyai szülők
- 10 óra: + + József édesapa, nagypapa, após
- 18 óra: + Férj, édesapa, nagypapa

Hónap utolsó vasárnapja lévén az esti szentmise előtt 17 órától várjuk a keresztény édesanyák Szent Mónika csoportját közös imádságra.

Július 28-án, kedden szentségimádásra és közbenjáró imára várjuk a testvéreket a reggeli szentmise után.

A héten lesz elsőszombat. Reggel 6 órakor a fatimai rózsafüzért imádkozzuk el.

Augusztus 22-én Plébániai közös kirándulást szervezünk, amelyen részt lehet venni autóbusszal, vagy kerékpárral. Részletek a korábbi hírlevélben! Várjuk jelentkezésüket!

Nagy fába vágjuk a fejszénket: Közösségi ház építésébe, közösségi tér kialakításába és altemplom bővítésbe kezdünk bele. Részletek a múlt heti hírlevélben, valamint a látványtervek a hirdetőtáblán megtekinthetők. Minden részletről szívesen adunk majd még tájékoztatást, de személyes beszélgetések alkalmával osszuk meg észrevételeinket, amelyeket kérem, juttassanak el hozzám is!

SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVE PLÉBÁNIA – 8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100. • Telefon: 92/320-626 • Email: zeg3@martinus.hu • Honlap: <http://zeg3.martinus.hu> • Kereszen minket a Facebook-on is! • Hivatali idő: hétfő: 9-12 óra; kedd: 10-12; 14-16 óra; szerda: 10-12; 14-17 óra; csütörtök: 10-12; 14-17 óra; péntek: 10-12 óra vagy telefonos egyeztetéssel

Kik vagytok, Nagyszülők?

Július 26-án, a mai napon megint sok eseményre van lehetőségünk. Egyik, hogy Szent Kristóf napjához (július 25.) kapcsolódóan, a mai napon áldjuk meg azokat a közlekedési eszközöket, amelyeket nap mint nap használunk, amelyekeken életünk jelentős részét töltjük, hiszen ma már alig van olyan alkalom, amiért ne pattannánk biciklire, ne ülnénk autóba, ne használnánk tömegközlekedési eszközt, vagy a sportoláshoz ne használnák fiatalok és idősek. És mivel életünknek ennyire részévé vált, illik, hogy ez se elválasszon minket az Istennel való kapcsolatunktól, hanem alkalom legyen még ez is, hogy az Úr oltalmáért fohászkodjunk, tudatosítsuk magunkban, hogy mennyire kiszolgáltatottak vagyunk megannyi helyzetben még akkor is, ha éppen mi fogjuk a kormányt. Szent Kristóf napja tehát áldáskérésre ösztönöz minket, hogy kellemes utazás és szerencsés érkezés után szánkat ne valami dörgedelem hagyja el, hanem inkább hála a megtett útért, a kegyelemért, amelyben részünk van.

De a mai nap Szent Anna és Szent Joachim ünnepnapja is, amikor megemlékezünk Jézus Krisztus nagyszüleiről. Az Újszövetségben hiába is keresnénk rájuk utalást, mert nem említi a Biblia őket. Keresztény hagyományunkból maradt fenn az ő nevük, méghozzá egy nagyon korai, 2. századból származó keresztény iratból. Azért volt jelentős, hogy fennmarad-

jon az ő alakjuk, mert hangsúlyozni akarták, hogy Jézus Krisztus az ő isteni természete mellett valóban ugyanolyan emberi természettel is rendelkezett, minként a mi emberi természetünk. És ennek nyomatékosságára írtak az Ő nagyszüleiről.

Mindez évszázadokon át elegendő teológiai alapot nyújtott ahhoz, hogy pápák, püspökök, teológusok, ihletett lelkületű költők, lélek mély érzéseit megfogalmazó írók, az emberi lélek fejlődését lelkiismeretesen kutató pszichológusok, az ember valós kötődéseit vizsgáló szociológusok, de egyszerű emberek milliói is olyan szépen tudtak megfogalmazni gondolatokat a nagyszülők családjainkban betöltött küldetéséről, életükről, küzdelmeikről, fontosságukról, pozitív társadalmi szerepükről.

Sajnos vannak néhányan, akik pusztán gazdasági tényezőnek nézve őket, egészen egyszerűen a nyugdíj oldaláról tekintenek rájuk; megfogalmazva, hogy akár forintban, akár euróban, vagy dollárban mennyit spórolhatunk rajtuk. Másoknak, néhány politikusnak csak időszakonként jutnak eszükbe, amikor érdekük fűződik ahhoz, hogy megnyerjék kegyeiket.

De vajon ők tényleg csak egy letűnt korszak itt maradt gyermekei, akikre, mint muzeális értékekre tekintünk, de különösebb hatást a jelen életünk nem tulajdonítunk nekik? És vajon mi, hívő emberek hogyan tekintünk rájuk?

Nem tudok eltekinteni attól, hogy személyes vonatkozással kezdjem. Azzal, hogy én nagybácsi lettem, a szüleim nagyszülőkké avansáltak elő. De 30 éves fejemmel nem tudtam rájuk úgy tekinteni, mint öregekre. Amikor én kicsi voltam, a nagyszüleimre, mint a család öregeire néztem fel. Nagymamám fejkendő hordott, nagypapa szemüveget tett fel, ha olvasott, náluk a lakás mindig tartogatott valami titokzatos régi holmit, amit szinte beazonosítani sem tudtam. És most ilyenek lennének a szüleim is? Nem tudom őket így látni, pedig nagyszülőkké lettek. Ezek szerint változik a személyes megítélésünk is a nagyszülőkről, öregekről.

Anyai nagypapámat nem ismertem, de a másik három nagyszülőmet igen. Sőt két dédnagymamát is fel tudok idézni emlékeimben. Nem romantikus, cukormáz, habos-babos kapcsolatokat láttam szülők-nagyszülők-dédszülők között, sem gyermek-unoka-dédunoka hármásban sem. Mégis, volt egy alapvető tisztelet a nagyszülők irányába. És most azt látom, hogy amiként láttuk, hallottuk a felmenőink kapcsolatát, most hasonlóra nevelik bátyámék az ő kisfiukat.

Ráadásul még egy nagymamám él, aki szintén Anna. Így ez a nap különösen is fontos most nekem, mert nem csak általánosságban gondolok a

nagyszülőkre, hanem ma még személyesebben foglalkozok ezzel a kérdéssel.

Hogyan kell nekünk, keresztényként gondolkodni a nagyszülőkről, a családjainkban lévő öregekről? Szent II. János Pál pápa a családokhoz szóló írásában így ír: „*az öreg beletartozik a család életébe, tevékeny és tudatos részt vállal benne, s jóllehet tisztelnie kell az új család úgynevezett autonómiáját, elsősorban az a dolga, hogy tanúskodjék a múlttól, és bölcsességre nevelje az ifjakat és a következő nemzedéket. ... az öregek élete támogat minket abban, hogy az emberi értékek rendjét megmutathassuk, hogy a nemzedékek folyamatát bemutassuk, s emellett életük csodálatosan mutatja Isten Népeinek belső összetartozását. Az öregeknek ezen felül karizmája van arra, hogy áthidalják a nemzedékek közötti szakadékokat, még mielőtt azok kialakulnának.*” /Familiaris consortio 27./

Úr Jézus, aki Szent Joachim és Szent Anna lánya, Szűz Mária által született e világra, tekints szeretettel a nagyszülőkre! Oltalmazd meg őket! Add, hogy családjainkban a hit szilárd oszlopai legyenek, őrei a nemes gondolatoknak, őrzői a vallási hagyományoknak! Tedd őket bölcs és bátor tanítókká, hogy átadják az eljövendő nemzedékeknek emberi és lelki tapasztalatuk gyümölcseit! Úr Jézus, segítsd a családokat és a társadalmat, hogy megbecsüljék a nagyszülők jelenlétét és szerepét! Soha ne feledkezzenek el róluk és ne zárják ki őket, hanem mindig tiszteletben és szeretetben legyen részük! Ámen.

Anyakönyvi hírek

Keresztelő

Zsidi Zétény: 2020. július 19.

Borsos Márton: 2020. július 19.

Szanati Seron Szamanta: 2020. július 19.

Herczeg Róbert: 2020. július 25.

Isten hozta közösségünk új tagjait!

Temetés

Kéry Lajos: 2020. július 22.

Salamon Zsuzsanna: 2020. július 24.

Nyugodjanak békében!

Házasságkötés

Major Bence és Gyulasi Izabel: 2020. július 25.

Isten éltesse az új házaspárt!